

**ВП «Миколаївська філія Київського національного університету
культури і мистецтв»
Інститут модернізації змісту освіти Міністерства освіти і науки України
Управління культури, національностей та релігій
Миколаївської обласної державної адміністрації
Управління з питань культури та охорони культурної спадщини
Миколаївської міської ради
Київський національний університет культури і мистецтв
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»**

IV Всеукраїнська науково-практична конференція

IV Всеукраїнська науково-практична конференція

**«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ НАУКИ
В УКРАЇНІ»**

Збірник тез доповідей

Частина I

Миколаїв, 2018

**ВП «Миколаївська філія Київського національного університету
культури і мистецтв»
Інститут модернізації змісту освіти Міністерства освіти і науки України
Управління культури, національностей та релігій
Миколаївської обласної державної адміністрації
Управління з питань культури та охорони культурної спадщини
Миколаївської міської ради
Київський національний університет культури і мистецтв
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»**

IV Всеукраїнська науково-практична конференція

IV Всеукраїнська науково-практична конференція

«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ НАУКИ В УКРАЇНІ»

Збірник тез доповідей

Частина I

Миколаїв, 2018

УДК 930.85(477)(042.5)

Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції «Стан та перспективи розвитку культурологічної науки в Україні»: Збірник тез доповідей (I частина). – Миколаїв: ВП «Миколаївська філія КНУКіМ», 2018. – 198 с.

Збірник містить тези доповідей пленарного і секційних засідань науковців, практиків, аспірантів, наукових співробітників, спеціалістів, представлених на IV Всеукраїнській науково-практичній конференції «Стан та перспективи розвитку культурологічної науки в Україні»

Робочими мовами конференції є українська, англійська, мови національних меншин.

Організаційний комітет не несе відповідальності за зміст наукових статей.

ЗМІСТ

АГАРКОВА В.В. Нова парадигма розвитку бібліотек з урахуванням цілей сталого розвитку суспільства	9
АРХИПОВА Л. М. Перспективи розвитку міжнародного туризму в прикордонних областях	14
АТЛАНОВ В. В. Методи наукових досліджень у процесі підготовки дизайнерів	18
БАШТОВА Н. А. Менеджмент у соціокультурній сфері: головні критерії ефективності та методики оцінювання	21
БЛАГІРСЬВА І. В. Просування бібліотечного контенту з використанням сервісу Wix.com	23
БОЙЧЕНКО В. Б. Територіальна громада: види та основні функції	26
БОРКО Т. М. Формування професійної компетентності учасників освітнього простору	29
БОРОДІНА Г. Г. Народницькі бібліотеки в історії бібліотечної справи Півдня України (XIX ст.)	31
ВАСИЛЬЄВА Г. Г. Творчий внесок М.М. Аркаса до скарбниці національної культури	34
ВИЧІВСЬКИЙ П.П., КОВАЛЬСЬКА Л.В. Культура Прикарпаття як елемент туристичної привабливості регіону	36
ГАВРИЛОВА О. В. Етнографічний туризм як інноваційна форма дослідження історико-культурної спадщини Миколаївщини	39
ГАРБАР Г. А. Світовий досвід підготовки кадрів сфери гостинності	43
ГАШЕНКО К. І. Постмодернізм як феномен культури кінця ХХ століття	49
ГОЛЕНКО І. О. Веб-простір сучасної бібліотеки в залученні дитини до читання	52
ГУМЕНЮК Г. М. Сакральна архітектура Прикарпаття	56
ДАВИДЕНКО Я. К. Ніч у музеї як креативна форма роботи в умовах соціокультурних змін	59
ДОНІЙ В. С. Творчість О. Довженка в континіумі культурної спадщини українців	63
ДРИЧАК С. В. Особливості функціонування громадських культурно-просвітницьких організацій українців у діаспорі (на прикладі США та Канади)	65

ЄРМОЛАЄВА Г. А. Портрет сучасного бібліотечного фахівця (за матеріалами досліджень українських бібліотек різних рівнів)	68
ЖИДКИХ О. Б. Технологічні та художні особливості використання техніки печворк при створенні сучасного одягу	72
ЗАЙЦЕВА О. Н. Популяризація колекції николаєвського обласного краєведческого музею в ході реалізації інтерактивної програми «Три С: Сделай! Собери! Сохрани!»	76
ЗАПСОЧНА Л.О. Елементи патріотичного виховання у роботі музею при проведенні пересувних виставок одного дня	79
ЗАРІЧНЯК А.П. Сучасні тенденції та інновації в організації виставкового простору	82
ЗОРИНА Г. П. Привабливість фестивального руху для організаторів туризму на Прикарпатті	86
ІВАНОВ О. К. Формування композиторсько виконавських традицій в гітарному мистецтві	87
ІВАНОВА В. Л. Творча самореалізація студента музиканта в професійній діяльності	91
КАРТУЗОВ К.М. Формування медійної культури бібліотекаря	95
КОРНЮКОВ Ю. К. Синтез фотографії та графічного дизайну в контексті підготовки фахівців	98
ЛАТКО В.Б. Підготовка, організація, проведення та сценічна поведінка учасників творчих студентських колективів при проведенні концертних заходів	103
ЛЕВЧЕНКО А. В. Експериментальні новації та новаторські пошуки в хоровій виконавській практиці	105
ЛИСЕНКО О. О. Тенденції розвитку сучасного танцю в професійній хореографічній освіті України	107
ЛУГОВЕНКО Т. Г. Народний танець в системі художньої самодіяльності в довоєнні роки ХХ ст.	111
ЛУКЬЯНЕНКО Д. В. Цивілізованість людини ХХІ століття: літературний аспект	116
ЛЮБАРОВ Ю. Й. Формування нової парадигми публічного управління в умовах демократії	118
МЕРЛЯНОВА О. А. Особливості педагогічного спілкування в процесі навчання студентів-хореографів	122

ОВЧАРЕНКО Т. С. Елементи брендирования и актуализации культурного наследия: геральдика и фалеристика в собраниях известных коллекций	126
ОГІЄНКО М. М. Туризм, як чинник економічного розвитку регіонів	132
ОПАНАСЕНКО Л. А. Культурологічні аспекти професійного самовизначення у старшому шкільному віці	135
ОРЛОВА В.В., КІФ'ЯК Н.М. Значення та шляхи формування системи логістичного сервісу	138
РЕВЕНКО Н. В. Розвиваюче навчання у процесі інструментальної підготовки студентів-піаністів	141
РОМАНЕНКО С. В. Участь викладачів та студентів ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури та мистецтв» у виставкових проектах Миколаївського обласного краєзнавчого музею	144
РУМЯНЦЕВА І.Б. До питання соціокультурної діяльності	149
САПАК Н. В. Художня культура Півдня України кінця ХІХ – початку ХХ століття в контексті розвитку меценатства	151
СИДОРЕНКО А. І. Формування професійних компетенцій в системі міжрівневої підготовки фахівців інформаційної сфери	155
СИДОРЕНКО Т. В. Комунікації в сучасному бібліотечному просторі	159
СОЛОВЙОВ В. А. Диригентсько-хорове виконавство як праксеологічна спрямованість професійної підготовки майбутнього керівника хорового колективу	162
СТАВНИЧА Н. І. Інфраструктурне забезпечення сфери культури у контексті безпечного розвитку суспільства	167
ТЩЕНКО К. С. Іноваційні методи бібліотечного обслуговування у контексті превентивного виховання	170
ФАСТОВЕЦЬ О. О. Туризм до об'єктів спадщини як ініціатива року культурної спадщини в Європі	172
ФЕДОРОВА О. В. Культурно-національна ідентифікація засобами історіографічної металітератури постмодерну	176
ЦІСАР А.М. Методологічні засади дослідження культурної пам'яті у міському просторі	179
ШЕВЕЛЬ А. О. Формування культурного простору за допомогою мас-медійних засобів	182

ШЕРЕМЕТ В. В. Розвиток народно-інструментального мистецтва в системі спеціалізованих навчальних закладів (на прикладі Північно-Причорноморського регіону)	184
ШИКЕРИНЕЦЬ В.В. Сучасний стан та перспективи розвитку місцевого управління соціокультурною сферою	187
ШКРОБОТЬКО-ЧОРНА А.Л. Захмарна бібліотека	190
ЯЦУЛА Т. В. Підготовка майбутніх учителів до організації дозвілля школярів	192

Шевель А.О.,
доцент кафедри філософії
Сумського національного аграрного
університету,
м. Суми

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ ЗА ДОПОМОГОЮ МАС-МЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ

Сьогодні ми переживаємо складний період переоцінювання багатьох усталених стереотипів, ідеологічних догм і світоглядно-ціннісних орієнтацій. Мабуть, однією з найхарактерніших особливостей часу є криза домінуючих парадигм. Це стосується і постановки проблем і їх розв'язання у сфері культури.

Багато провідних галузей економіки, від комп'ютерної до туристичної, «окультурюються», стають інтелектуальними і творчими, це призводить до того, що і культурна галузь індустріалізується. Із переходом найрозвиненіших країн у постіндустріальну стадію розвитку традиційна виробнича сфера забезпечує дедалі меншу частку національного доходу, поступаючись інформаційним (креативним) індустріям, які виробляють передусім «ідеї» та «образи». Мистецтво, доведене до товарного вигляду й поширюване головним чином через електронні мас-медіа, стає процвітаючою індустрією. Частка культурних індустрій (таких як видавнича справа, кінематографія, аудіовізуальні індустрії, музичний та шоу-бізнес, індустрія звукозапису, реклама, арт-ринок, мода, а також виробництво програмного забезпечення для комп'ютерів) в економіках західноєвропейських країн уже становить до 10 відсотків ВВП [2, 234].

За словами української дослідниці Барни Н.В. відбувається просування інформаційного продукту в багатоканальному комунікаційному просторі. Це зумовлює необхідність таких комунікативних технологій, які б полегшували сприйняття інформації. Особлива потреба у таких посередницьких функціях у людини цивілізації, яка знає лише мову речей. Способом розв'язання в культурі проблеми розуміння «іншого», але шляхом «уживання» в нього, є естетична комунікація. Важливим є те, що естетичне повідомлення майже завжди включає в себе художність як засіб індивідуалізації форми шляхом надання їй виразності. Технократизація комунікативного простору сформувала новий тип культури – «культуру мас-медіа» (М.Маклюєн), що посилила роль художньо-естетичного фактору. Мас-медіа сформувало специфічну художність, образність якої є змодельованою за певними зразками та розімкненою щодо соціо-комунікативного простору, тобто з високим КПД інтерпретативності та імпровізаційності [1, 296].

Кожен медіа-продукт є частиною медіасередовища, сприймається і оцінюється аудиторією в синтагматичних і парадигматичних відносинах з

іншими медіа-продуктами. На основі цього формується його рейтингова оцінка, яка визначає сам факт його існування в медійному просторі. У зв'язку з цим творці медіатекстів виявляються вкрай залежними від громадської думки, від реакцій аудиторії. Медіатексти, що відображають принципово чужі цільовій аудиторії ідеали, цінності, установки і не враховують її інтереси, специфіку національного менталітету, приречені на невдачу. Саме цей факт є своєрідною гарантією того, що «щеплення через ЗМІ чужорідних соціокультурних цінностей» не матиме великого успіху.

Будь-яке дослідження культури в глобалізованому, обплетеному мас-медіа й «Інтернетом» світі мусить брати до уваги всеохопний аспект комунікації - здатність до взаємодії. При входженні в певне культурне середовище, медіа-технології долають уже встановлені рамки характерних для нього традицій, вартостей та стилів життя і водночас підважують, змінюють основи цієї культури. Ідея глобалізації, у тому числі в сфері масової культури, значною мірою сформувалась під впливом концепції «Глобального поселення» М. Маклюєна, що досить вдало відображає специфіку сучасного суспільства, рівень глобальних зв'язків у якому значно підсилюється за рахунок розвитку комунікативних технологій. Чим більше універсалізуються інформаційні процеси у світі, тим помітніше відбувається збереження, відродження національних культурних традицій. Найважливішим аспектом інформатизації суспільства постає потреба врахування численних національних культур [3, 128].

Національний характер як «згусток історичного шляху народу і його культури» є конструктом, в достатній мірі стійким до зовнішнього впливу, і стійкість ця забезпечується переважно першим компонентом історією народу, його минулим, яке не можна змінити, на відміну від другого компонента культури, здатної розвиватися і змінюватися в залежності від цілого ряду чинників: політичних, економічних, соціальних, науково-технічних. Складно уявити, що в рамках певної історичної епохи можливо відчутна зміна сукупності психологічних специфічних рис, що складають національний характер, приріст і прояв нових рис, більшою мірою характерних для іншого етносу, внаслідок культурного впливу, яке він надає. Отже, мас-медіа (навіть якщо припустити, що вони дійсно пропагують чужі культурні цінності) не становляють істотної загрози для українського національного характеру.

В епоху інформаційних технологій культура стає важливим чинником національної безпеки. Вона відіграє вирішальну роль у запобіганні таких негативних проявів, як культ насильства, політичний екстремізм, ксенофобія, злочинність та моральна деградація.

Формування культурного простору за допомогою мас-медійних засобів є нагальною проблемою українського суспільства. Її вивчення сприятиме збереженню національного характеру шляхом врахування власного історичного досвіду і засвоєння загальносвітових гуманістичних цінностей.

Список використаних джерел:

1. Барна, Н.В. Комунікативна естетика як феномен сучасного світу / Н.В.Барна // Філософія освіти. Philosophy of Education [науковий часопис] / Інститут вищої освіти Національної Академії педагогічних наук України. – К., 2015. – Вип. 1(15). – С. 296–305.
2. Богуцький Ю.П. Українська культура в європейському контексті / За ред. Ю.П. Богуцького. – К.: Знання, 2007. – 679 с.
3. Маклюэн Г. М. Понимание Медиа: Внешние расширения человека / Пер. с англ. В. Николаева; Закл. ст. М. Вавилова. – М.; Жуковский: «КАНОН-пресс-Ц», «Кучково поле», 2003. – 464 с.

Шеремет В.В.,

старший викладач кафедри музичного мистецтва ВП ВП «МФ КНУКіМ»,
м. Миколаїв

РОЗВИТОК НАРОДНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА В СИСТЕМІ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ (НА ПРИКЛАДІ ПІВНІЧНО-ПРИЧОРНОМОРСЬКОГО РЕГІОНУ)

Гра на музичних інструментах зі статусом «народні» (від свого походження та первинного розповсюдження в практиці традиційного музикування) завжди була розповсюдженим видом духовної культурної діяльності та частиною самодіяльної творчості народу. Але, з початку ХХ століття, зокрема у північно-причорноморському регіоні, виконавство на народних інструментах набуває неабиякої популярності, завдяки активній пропаганді народно-інструментального мистецтва: гастролям солістів та колективів, а також організації самодіяльних ансамблів та гуртків гри на народних інструментах[6, 94].

Найбільш значним поштовхом для подальшої популяризації гри на народних інструментах в регіоні стало утворення славетного миколаївського оркестру ВУОРМ (всеукраїнський оркестр робітників металістів, 1925 р.), а також ансамблю баяністів «Чорноморець»(1928р), в Одесі. Це були колективи, які гастролювали не тільки на теренах України, а й за її межами [5,10; 7,14; 4,9].

Під впливом зазначених подій, у 20-х-30-х роках ХХ століття, мистецтво гри на народних інструментах стало впроваджуватися у мистецьку освіту, проте напрямки функціонування та чинники розвитку зазначеного виду музично-виконавського мистецтва у спеціалізованих навчальних закладах ще не досліджувались. Окремі публікації П. Вакуліна, О. Макаренка, Є. Стиркул присвячені історії відділів народних інструментів музичних училищ Миколаєва, Херсона, Одеси, але в них не визначені форми та напрямки